

Заставят го да даде на заем няколко коли за извозване на тежките раници. В благодарност, че му е пощаден живота, бея подарява няколко коня на четата.

Пред събраните селяни Хаджи Димитър държи слово, в което изтъква, че всички се намират под защита на българското знаме. Снабдена с храна от селяните, още преди обед четата напуска селото. За заблуда войводите говорят за идването на други чети.

Може да се каже, че с изключение на почивката, от която четниците се нуждаят и снабдяването с храна, няколкочасовото оставане в селото е грешка, която самите четници след това признават.

Четата, придружена от няколко коли с багажа, се движи по по-слабо използвания път, който върви успоредно на р. Караагач (Студена). Отначало войводите са на коне, но скоро ги отстъпват на изнеможели четници. Четата се движи край мюсюлманското село Акчаяр (Алеково), където се представя за султанска войска и черкезкото село (Мидхатпашакьой, сега Александрово, Свищовска община).

ПЪРВОТО СРАЖЕНИЕ /28/

Предупредени от дунавските постове и парахода "София" властите в Русе вземат бързи мерки за усиляване на границата и преследване на четата. По всичко изглежда, че са осуетени някои опити границата да бъде премината от нови групи. На първо време турските власти нямат ясна представа за големината на четата и я смятат за по-малобройна. Наредено е с нейното преследване да се заеме свищовския кърсердар. Основна негова сила са мобелизираните запасни войски – пехота – башибозук, подсилена с черкезка конница и изпратени части от пограничните войски. Съответни нареждания получава и мютесарифа на Търново.

След черкезкото село четата забелязва, че след нея се появява потеря. Четниците се движат в ляво на с. Горна Студена (община Свищов). Когато те приближа-